



LANDÅS KIRKE
Menighetsblad

TEMA:

Håp

Gode ideer for nye tider - side 3

Korona venner - side 8

Håp i pandemiens tid - side 10



Landsbyliv

- Jeg syns du står her hver gang jeg skal på butikken! En nabo er på sin daglige luftetur, og hun har helt rett. Jeg henger mye på Bunnpris for tiden. Eller på Montana. Når dagene går i ett med hjemmekontor, hjemmeskole og hjemmekaos, blir det fort dagens høydepunkt å gå en tur ut i gaten. Er jeg riktig heldig, treffer jeg noen naboer jeg kan slå av en prat med. Det er ikke vanskelig med small talk i disse dager. Alle er like glade for litt sosial kontakt.

Vi skulle vært på fjellet. På hytta. På vidda.
Men her sitter vi, innelukket i hvert vårt hus.
Ser verden endre seg fra vinduskarmen.
Alene sammen.

Dette har vi aldri opplevd før.
Dette vet vi ikke hvordan ender.
Hva gjør det med oss?

- Det er alle mot korona, skriver Maria Parr.
Og det er fint at vi er på lag.
Dugnadsånd, solidaritet og samhörighet
er ord som plutselig sprer seg raskere enn viruset selv.

Kjenner at jeg er takknemlig for landsbyen vår.
En liten landsby midt i verden.
Det å trenge noen, kan være fint.

God hjemmepåske! Vi sees ute i gaten!

Kristin Heien, gjesteredaktør

Landås menighetsblad

Ansvarlig utgiver:
Menighetsrådet i Landås menighet
Redaktør: Kristin Heien
Grafisk design: Gaute Westli
Forsidefoto: Magnar Børnes
Opplag: 3 000. Trykkeri: Allkopi Bergen

Landås menighet

Kanonhaugen 25, 5097 Bergen
Kontortid: tirsdag - torsdag kl. 09:00-15:00
Telefon: 55 36 22 00
E-post: landaas.menighet@bergen.kirken.no
Gave til menigheten: 5082.06.79900

Menighetsrådets leder: Torgeir Storaas
E-post: torgeir.storaas@gmail.com
Mobil: 414 14 726

Sogneprest: Åse Kristin Nøking Aagaard
E-post: aa252@kirken.no
Mobil: 950 07 873

Kapellan: Kjetil Austad Endal
E-post: ke276@kirken.no
Mobil: 986 31 037

Administrasjonsleder: Jo Båtevik
E-post: jb324@kirken.no
Mobil: 413 90 740

Kantor: Melanie Lucilla Packer
E-post: emp869@kirken.no
Mobil: 995 99 717

Menighetsped.: Hilde Trætteberg Serkland
E-post: hildetserkland@gmail.com
Mobil: 414 44 191

Kirketjener: Karen Bødtker
E-post: kb766@kirken.no

Landås Menighets Eldresenter:
Landåsveien 26. Tlf 55 27 72 00

Landås Menighets Barnehage:
Fløenbakken 39a. Tlf 55 59 78 40

Dåp, vielse og begravelse
Kirketorget: 55 59 32 10
kirketorget.bergen@kirken.no

Gravplassmyndigheten i Bergen:
55 59 39 00, bergen@gravplass.no

Tekst: Kristin Heien



Hun begynte i jobben som politisk redaktør i mars 2020. Få dager før Norges største krise siden krigen var et faktum. Fra hjemmekontoret i Sollien forteller hun litt om erfaringen så langt.

Timing for å begynne i ny jobb, ble unektelig noe spesiell. Kan du gi oss noen topp- og bunnpunkter fra dine første uker som politisk redaktør?

Det var ikke akkurat dette jeg hadde forestilt meg. Jobben som redaktør er ganske hektisk i utgangspunktet, og når slike ting skjer, er mediebransjen travlere enn noengang. Så det har blitt en del nattjobbing. Da det kokte som verst, røk det faktisk et kjøkkenskap. Kombinasjonen syk mann, sutrende barn og forsøk på konsentrasjon ble litt mye for en hissigpropp.

Navn: Eirin Eikefjord, politisk redaktør i Bergens Tidende **Barn:** Anna (7) og Frida (5)

Bor: Sollien sammen med mannen Lars Kvamme, journalist og forfatter

Høy temperatur på hjemmekontoret



Hva vekket interessen din for politisk journalistikk? Kan du si litt kort om veien din fra juss til denne jobben?

Jeg har alltid tenkt at jeg skulle bli journalist, eller iallfall at jeg skulle skrive. Men jeg skjønnte jo også at det var en nokså skjør plan å skulle leve av det. Så juss var egentlig et fornuftig alibi, og en plan B hvis skriveplanen slo feil - og så viste det seg jo at jeg likte juss ganske godt. Nå har jeg vært så heldig å få en jobb hvor jeg kan kombinere både samfunnsengasjement og skrivning.

Du og din mann må som mange familier i koronaens tid sjonglere krevende jobber med omsorg for to barn. Vil du beskrive litt av hverdagen på hjemmekontoret/-skolen/-barnehagen?

Arbeidsforholdene har ikke akkurat vært de beste, og særlig dag én var preget av mye rot og kaos. Den første søndagen brukte vi til å sage løs en sofa

fra loftet, for å få nok arbeidsplasser. Vi jobber på skift, og prøver å dele dagen mellom oss og lage mest mulig struktur sånn at begge får jobbet og alle får luftet seg og barna får full oppmerksomhet innimellom. Ellers står de estetiske fagene sterkt på denne hjemmeskolen. En hyggelig sideeffekt av alt dette, er at jeg har tørket støv av gamle kunst- og håndverkskills. Vi har laget kosedyr og malt korona t-skjorter, og i morgen blir det akt og croquis.

Fortell om ditt forhold til landsbyen vår, Landås. Hva tenker du er ekstra viktig i disse tider for at vi som naboer skal komme styrket ut av denne tiden?

Det er rart å tenke på nå, men da vi flyttet hit høsten 2013, mistriivdes vi skikkelig. Vi fikk ikke barnehageplass, det fantastiske nabolaget traff vi aldri, og jeg følte livet besto av endeløse turer på 12-er bussen med sutrende ett-åring. Men barnehageplass og el-syssel løste alle hverdagsproblemene, og nå

elsker jeg å bo på Landås. Alle de bra folkene, nærheten til fjellet, lyset - det er ingenting å klage på. Og heldigvis ser det ut til at dette fine nærmiljøet fortsetter å ta vare på hverandre gjennom denne rare tiden.

I en krevende og uforutsigbar tid, hvordan holder du hodet over vannet? Hva gir deg håp?

Vanligvis driver jeg med klatring og tennis og ski, men det er ikke så enkelt å få til fra hjemmekontoret. Nå spiller jeg sjakk og driver med yoga på internett for å koble av. Men den viktigste redningen har vært fjellet. Å kunne gå seg en tur på Ulriken hjelper mot alt stress. Det som gir meg håp, er at denne krisen også får frem så mye bra i folk. Nye initiativer, nettmøter, hjelpegrupper, konserter - det er så mye positivt engasjement at jeg er sikker på at vi kommer styrket ut av dette.

Folk som hjelper hverandre



▲ Lars Ove leverer sykkel til Kristin

Når verden stopper opp og hverdagen ikke lenger likner det vi kjenner til, trenger vi folk som ser muligheter og finner løsninger. Her er et knippe gode idéer for nye tider.

Det begynte torsdag 12.mars. Dagen da Norge stengte. Noen naboer på Landås snakker sammen. Hva gjør vi nå? - Skal vi bekjempe et virus, må vi tenke som et virus, sier Anders Waage Nilsen. Vibeke Koehler oppretter gruppen #Folk som hjelper hverandre - på Landås, på Facebook. Mens regjeringen holder pressekonferanse og informerer om de sterkeste tiltakene vi har hatt i landet i fredstid, sprer nyheten om gruppen seg i nabolaget. Folk er raske med å tilby seg å bidra: #Jeg kan handle for de som er i karantene. #Jeg kan hjelpe hvis du er syk og ikke får luftet hunden din. #Her er gode tips til hjemmeskolen! Mens alle forbereder seg på en annerledes hverdag på ubestemt tid, sprer dugnadsånden seg like fort som

viruset. En melding vekker oppmerksomhet: #Er det noen som har en ergometersykkel til låns de neste to ukene til en som syns det er litt vanskelig å sitte stille? Kristin jobber som lege og har havnet i karantene fordi hun har behandlet en pasient med korona. Det tar ikke lang tid før hun får svar. Lars Ove har tilfeldigvis en ubrukt ergometersykkel stående i garasjen, som en del av arven fra svigermor. Planen var å levere den til loppemarked. Men nå er alle loppemarkeder utsatt og Kristin kan få glede av sykkelen så lenge.

I gruppen er det høy aktivitet, men hva med de gamle som ikke er på Facebook? Plakater er lite effektivt når mange vegrer seg for å gå ut. Men når flere tenker sammen, kommer løsningene fort. Hva om vi lager et ark som folk selv kan printe ut, og legge det i postkassen til naboer du tror kan trenge det? Noen tilbyr seg å være kontaktpersoner som eldre kan ringe til når de trenger hjelp. - Dette var for

meg det fineste øyeblikket, når vi sammen løste en konkret utfordring på så kort tid, sier Anders. - Når medmenneskelighet møter kreativitet i et nettverk som fungerer, da er kraften overveldende.

Nå har gruppen #Folk som hjelper hverandre på Landås nesten 1000 medlemmer, og det fins liknende grupper over hele Bergen. Du kan få eller tilby hjelp med alt fra barnepass og hundelufting til handling og hjemkjøring.

Fakta:

- Disse kan du ringe:

Karoline - 92 44 24 34
 Agnes - 97 60 38 80
 Ellisiv - 92 23 06 28
 Amalie - 98 65 21 75
 Else Kathrin - 91 12 70 10

Når de som har vært syke blir en viktig ressurs

Et lite fellesskap på Landås bidrar til å skape en løsning som kan få stor betydning internasjonalt for håndteringen av covid-19 pandemien.

Anders Waage Nilsen hadde nettopp satt punktum for en bok som søppel. Så kom korona. En ny idé slo ned i hodet som en landmine. - Det var den dagen det gikk opp for oss hvor stort og dramatisk dette er, forteller han på telefon fra hjemmekontoret. Bildene fra Kina slo inn. Realiteten om at det ingen som har motstandskraft mot dette viruset. Potensielt kan vi alle bli syke. Han forteller at han våknet etter en urolig natt med noen klare tanker: - De fleste virussykdommer blir man immun mot etter man blir frisk igjen. Hvis vi kan fange opp de som er immune, kan de bidra med viktige oppgaver. Når de første menneskene blir friske, må de kunne settes i jobb der det er behov. Jo større pandemien blir, jo flere vil få denne immuniteten.

Anders tester idéen på en nabo som er lege og en professor i infeksjonsmedisin ved Universitetet i Bergen. Begge er umiddelbart positive. De ser for seg mulige scenarier som at vi kan komme i en situasjon der vi må evakuere mange korona-pasienter, da vil vi trenge vi en bussjåfør som er immun til å ta jobben. Leger uten Grenser bidrar med sine erfaringer fra ebola-epidemien. De forteller at alle som kom gjennom sykdommen og ble friske, ville uten unntak bidra. De var de eneste som kunne være i kontakt med syke uten verneutstyr, uten fare for selv å bli smittet.

Litt lenger oppe i nabolaget sitter samtidig en gruppe mennesker som har fått covid-19 og kan si noe om hvordan det er å være syk. De bidrar med nyttige innspill. Anders og noen kolleger begynner

å utvikle teknologien samtidig som de deler idéen på sosiale medier. Stadig flere henger seg på. Deloitte vil bidra. En italiensk lege som sitter fast i København, bidrar med viktige erfaringer fra sine kolleger i et kriserammert Italia.

Konseptet får navnet Wemunity. - Navnet symboliserer et stort WE, sier Anders. Målet er å bygge en plattform, og en løsning og ikke minst en holdning om et felles ansvar. Vi står i dette sammen, til det er over. Wemunity går fra idé til globalt prosjekt på knappe to uker. I skrivende stund er over 220 mennesker fra hele verden mobilisert - designere, teknologer, samfunnsvitere og folk med klinisk kompetanse. Nå er planen å lage en pilot i Italia.

- Men blir man immun av covid-19? - Det er for tidlig å fastslå, sier Anders. Forskning pågår og informasjonen endrer seg raskt. Vi har bestemt oss for å bygge tjenesten og teknologien, så er vi klare hvis og når behovet melder seg. De fleste av oss har fått med seg rapporter fra Kina om at noen fikk smitten igjen. Nå mener forskere at dette var pasienter som ble erklært friske for tidlig. Flere hevder at sannsynlig immunitet kan vare i minst ett år. Immunitet avhenger blant annet av hvor mange antistoffer kroppen produserer, hvor lenge de varer og hvor fort viruset muterer og kommer tilbake i en annen form.

Kjernen i dette prosjektet dreier seg om å koble sammen sivil beredskap med offentlig. - Det kan vise seg å være nyttig ikke bare for korona, men for mange kriser i verden, sier Anders. - For vi har alle noe å bidra med.

Fakta: Wemunity

Systemet er basert på frivillighet og består av tre ting:

- 1 En app med bevis for din status som immun
- 2 En tjeneste der helsepersonell bekrefter din immunitet
- 3 Et frivillighetsregister som oppdateres når din status som immun er bekreftet.



▲ Hjemkjøring av varer. Det tok ikke lang tid før behovet meldte seg. Nå har hjemkjøring av varer blitt en etterspurt tjeneste. Her er kaffe fra Bønner / Kirkens Bymisjon levert på døren.

Gå inn og bestill på www.bonnerkaffe.no

PRESTENS

Vi kaller den bare for Knatten – den lille, idylliske øya som ligger like utenfor Sandefjord. På Knatten har vi i flere år tilbrakt en tilnærmet sorgløs uke på familieleir. Dager fylt med felles måltider, sol og bading. I det lille kapellet har vi fått oppleve bibeltimer, gudstjenester, ord for natten og gode, gammeldagse gospelkvelder.

Så skjedde det utenkelige -at all sommeridyll ble brutt. Sommeren da bomben gikk av i Oslo. Terroren på Utøya. Vi kjente på angsten. Vi var jo også på en øy, på leir. Vi var sjokkert og rystet. En helt nasjon var rammet.

Hva kunne vi gjøre? Vi kunne vise omsorg ved å holde rundt og holde sammen. Samlingene i kapellet ble enda viktigere. Og da spesielt sangen. Vi sang om håpet!

Fordi han kom og var som morgenrøden og brøt Guds taushet og vår angst for døden, fordi han gjennom handlinger og taler har lukket porten opp til Himlens saler, fordi han var Guds sønn og en av våre og gikk omkring i gater og i gårder, fordi han lot de siste bli de første og lot de blinde se og småfolk trøste.

Så kan vi holde ut i vonde tider, så vet vi Gud er nær selv om vi lider, så kan vårt brutte håp som solen stige, Gud er hos oss.

I år er det tvilsomt om det blir noen leir på Knatten. Denne sommeren blir en uvanlig sommer. For igjen er landet, ja hele verden, rammet av en krise. Et virus. Vi kan kjenne på angsten. Vi er sjokkert og rystet. Hva kan vi gjøre? Holde ut – og holde sammen!

I denne krisen gjør vi best når vi holder nødvendig fysisk avstand. Og så kan vi fortsatt synge, be og håpe! For vårt håp er knyttet til Gud. Som gir liv. Som skaper noe nytt.

Påskan blir underlig i år. Tomme kirker. Tomme hytter. Hva med å gå litt retro, analogt? Blåse støv av gamle Lp-plater. Lukke opp noen gamle cd-covre. Synge eller lytte. Enten det er til påskens mange pasjoner - eller noe mer lystelig.

I dag sender jeg en takkebønn til alle musikere og kunstnere som gir oss så mange fantastiske og oppløftende opplevelser. De er viktige formidlere av troen. De er viktige formidlere av håpet! Når vi møtes igjen, for det skal vi, drømmer jeg om at musikere inntar kirkerommet på Landås, og at vi sammen synger Håpstangoen!

Fordi en morgen så ham sprengte graven og dødens brodd ble brutt den dag i haven, fordi Guds budskap om ham ikke stanser, men bryter ut i sanger, ord og danser, fordi hans Ånd får hjerter til å smelte, og med et pust får murer til å velte, fordi hans Ånd får gamle til å drømme, gir unge syner om at liv kan strømme.

Åse Kristin Nøkling Aagaard
Sogneprest



Fra staben

Siden de nasjonale restriksjonene trådte i kraft 12.mars har du nok møtt stengte dører her hos oss i Landås kirke. Men det betyr ikke at kirken er stengt. Hver og en av oss i staben er fremdeles på jobb, men er i disse tider nødt til å jobbe hjemmefra så mye som mulig. Vi møtes ukentlig til videostabsmøter for å finne nye måter å drive menighet på, nå som det ikke er mulig å møtes som vanlig. I tillegg har vi et nært samarbeid med menighetsrådet via ulike digitale kanaler, siden vi ikke møtes utover uken slik som vanlig.

Vi forsøker hele tiden å nå ut via de kanaler som er tilgjengelige for oss nå, og når du leser dette har vi blant annet hatt en videogudstjeneste samt en livestreamet gudstjeneste fra Landås kirke. I tillegg vil vi i påskan samarbeide med Slettebakken kirke for å lage noe for menighetene på skjærtorsdag, langfredag og påskedag.

Noe av det kjekkeste med å jobbe i en kirke som ligger så sentralt i bygden, er at det hele tiden er folk som stikker innom. Vi håper dere tar kontakt med oss selv om vi ikke er å treffe på kontoret. Det enkleste er å sende mail eller ringe på nummeret som står nedenfor, eller dersom det er noen spesielle personer i staben du vil komme i kontakt med kan du gå inn på våre hjemmesider og finne mail eller telefonnummer.

Med ønske om snarlig gjensyn fra oss i staben i Landås menighet
55 36 22 00
landås.menighet@kirken.no

Livetream gudstjeneste



▲ Kjetil i midtgangen

Det var en ny og spennende erfaring å lage digital gudstjeneste. Jeg måtte børste støv av mine ferdigheter innen filming og videoediting, som jeg ikke har drevet med på 15 år. Med en ekstern mikrofon og et provisorisk kamerastativ (laget av et notestativ og to salmebøker) var jeg i gang. Fikk god hjelp av Jo, som var håndlanger på god avstand, samt av Anders Nøking som

hjalp oss med publisering på Facebook. Det at "sendingen" startet 11:22, og ikke 11:00 skyldes undertegnede, som mistet en time den morgenen. Sommertiden har aldri kommet bråere på! Til slutt vil jeg si tusen takk for gode tilbakemeldinger etter gudstjenesten!

Hilsen Kjetil

Forbønn?

I Landås kirke har vi et bønnealter med en bønnekrukke. Her kan man legge bønnelapper. Disse blir regelmessig bedt for av menighetens bønnegruppe. Når vi nå ikke fysisk kan komme i kirken vil vi legge til rette for at du kan skrive ditt bønnebehov på en lapp, legge den i en konvolutt merket bønnegruppen og legge den i brevsprekken i kontordøren i kirke. Du kan også skrive ditt bønnebehov på mail: landaas.menighet@kirken.no. Så vil dette bli viderefremidlet til bønnegruppen.

«Der er makt i de folde hender»



▲ Bønneboksen

Salmedugnad



▲ Melanie spiller salme på piano

Avisen Vårt Land har invitert ulike artister til å lage en video der de spiller sin favorittsalme.

Ny salme med ny artist slippes hver dag.

Følg med på: www.vl.no

Korona-venner

tekst: Kristin Heien, foto: Magnar Børnes



▲ Luna og Anna har friminutt på Montana

Hverdagen er blitt veldig annerledes for både voksne og barn. Vi har hjemmeskole, hjemmekontor og jammen ble det hjemmepåske også. Hvis vi ikke møter hverandre, så unngår vi å smitte hverandre. Men vennskap er ikke mindre viktig i denne tiden. Hvordan kan vi være venner og ta vare på hverandre akkurat nå?

På Montana møtes Anna (7) og Luna (7) for å sykle. De har fått med seg det Erna og de andre i regjeringen har sagt: - Du kan ha en eller to venner som du besøker, men det gjelder å ha de samme vennene gjennom hele denne perioden.

- At vi ble korona-venner var egentlig litt tilfeldig, sier Anna. De to går i 2.klasse på Landås og pleier å gå sammen til skolen. Nå møtes de av og til for å sykle sammen ute. - Det er fint å ha en venn som er like gammel og som også har sykkel, sier Luna. Hun savner de andre vennene på skolen og gleder seg til alle kan være sammen igjen. - Men det som er fint nå, er at vi har god tid og kan sykle sammen lenge, sier Anna.

Iris (20) og Ine (19) er hjemme på Landås fordi folkehøyskolene de går på er midlertidig stengt. Ine skulle vært på skoletur på Hawaii, men kom ikke lenger enn til Paris før de ble sendt hjem. Iris skulle drevet med cross-fit og beach-volleyball i Kristiansand. Nå har de vært på tur sammen, men kan ikke gå like tett som de ellers ville gjort. - Vi har mye å snakke om fordi vi har

kjent hverandre lenge, sier Ine. Det er fint å møtes selv om vi må holde avstand. Det gir oss en god pause fra nyheter og alt som skjer.

Hvordan tar dere vare på venner dere ikke kan møte?

Vi bruker facetime, ringer eller sender meldinger. Det har blitt en daglig rutine å sende snap og spørre hva de andre gjør på.

Eva Linn er vanligvis veldig sosial, hun liker å fylle huset med gjester og møte venner på konsert og teater. Nå blir det mye tid med kjernefamilien innenfor husets fire vegger. Hun og familien bor i Sollien og har travle dager med digital oppfølging av to klasser med elever,

samtidig som de driver hjemmeskole for egne barn.

- Det vanskeligste nå, er nettopp det at vi skal møtes så lite. Det å ikke kunne klemme, ikke kunne lage mat sammen eller ha venner på overnatting. Jeg har alltid likt de faktiske, fysiske treffene mellom venner best.

Men nye tider gjør oss kreative for nye måter å møtes på. En dag Eva Linn er på sin daglige luftetur, ser hun mannen til en venninne i kjøkkenvinduet. Akkurat som vi gjorde da vi var barn, kaster hun stein på vinduet, for å få kontakt uten å ta på noe. Venninnen Celia kommer ut på trappen, og det blir en koselig prat med hensynsfull avstand til lege-venninnen.



▲ Iris og Ine tar en prat i trappen med god avstand

Korona er ein ball med piggar

tekst: Maria Parr. Gjengitt med forfatterens tillatelse. først publisert på nynorsk.no

– Korona er ein ball med piggar, sa Oskar.
Han låg i underkøya og gnåla, slik han alltid gjer.
– Korona er eit virus, sa eg.
– Det ser ut som ein ball med piggar, sa Oskar.
– Ja, men det er eit virus, sa eg irritert, og lurte på om alle ungar på sju år er like dumme, eller om det berre er veslebroren min som skil seg ut som spesielt dum.

Oskar var stille akkurat så lenge at eg trudde han hadde sovna.
– Det ser ut som ein ball med piggar uansett kva du seier, sa han.
Eg stønna.
– Same det, vel. Du kan kalle det ein frosk med jur, berre du er stille, sa eg.
– Så vi spelar på ein måte kanonball, då, berre at det er koronaball? spurde han, og var ikkje stille i det heile teke. Er det noko Oskar er stolt av for tida, så er det at han endeleg har lært seg reglane i kanonball. Han tør til og med å vere med når det er tredjeklassingar der.
– Kanonball, din tulling? Korona har ikkje noko med kanonball å gjere!
– Joho, for vi må passe oss! Viss vi blir treft av koronaballen så blir vi smitta. Splæs! Herre fred, tenkte eg. Eg var så dritlei av Oskar. Han er irriterande til vanleg, men no hadde eg ikkje sett andre enn han og foreldra mine ei heil veke, og eg heldt han ikkje ut! Kunne han ikkje berre legge seg til å sove slik som normale ungar?
– Det er to lag, gnall Oskar der nede. – Det er dei med korona og dei utan korona. Dei med korona har koronaballen. Eller, nei, dei har kjempemange koronaballar. Med piggar. Tusenvis. Og så kastar dei koronaballar på dei som er ikkje har korona.
Eg merka kor han kasta koronaballar på

lat der nede. Heile senga rista.
– Oskar! Slutt! ropte eg. – Eg vil sove.

Men Oskar slutta ikkje.
– Dei som blir treft av ein koronaball må over på smittelaget. Og då kan dei også begynne å kaste koronaballar på folk. Berre dryle piggeballar på folk, og treffe så mange dei kan. Så det blir fleire og fleire på koronalaget. Splæs! Bæng! Poooww!

Eg sette meg opp i senga og bøygde meg over kanten. Oskar, den tynne veslebroren min, låg og veiva med armane og kasta liksom-koronaballar så spiderman-pysjen vart heilt krøllte.
– Det er ikkje to lag i koronaball, Oskar.
– Jo-ho, sa Oskar. – Det er derfor vi må passe på og ikkje vere saman med nokon.
– Det er ikkje to lag, din tulling, sa eg igjen. – Det er eitt lag.
– Nei, sa Oskar.
– Jo, sa eg. – Det er alle mot korona.

Endeleg vart han stille. Eg la meg ned igjen, og let att auga.
– Er alle på same lag? spurde han til slutt, når den vesle hjernen hans hadde tenkt både lenge og vel.
Eg stønna.
– Ja, Oskar. Alle i heile verda er på same lag.
– Så Messi og Ronaldo er på same lag, då liksom?
Herlegheit, kva var det han ikkje forstod?

– Ja. Messi og Ronaldo er på same lag. Og Luka Modrić og Eden Hazard også, faktisk. Alle fotballspelarane i heile verda er på same lag. Alle, Oskar. Erna Solberg er på det laget og ein milliard kinesarar og alle legane som finst og politiet og bankranarane til og med. Dei er på lag. Og lastebilsjåførane og folk i USA og Putin og Merkel og mamma og

flykningane i Syria og naboane våre og teknisk etat og dei som smuglar narkotika og alle brannmenn i heile verda og helikopterpilotane og Team Ingebrigtsen og kongen vår. Alle andre kongar og dronningar også. Og læraren din og alle sjukepleiarane og Marcus og Martinus og Emma og du og eg og katten vår. Alle er på same lag. Fattar du?

Oskar sa ingenting. Han tenkte visst. Eg hadde nesten sovna då det kom:
– Så korona er på aleinelag, då?
– Ja, Oskar. Korona er på aleinelag. Kan du slutte å gnåle og sove no?

Eg hørde kor Oskar ordna dyna si der nede.
– Ja, sa han og geispa. – No kan eg sove.

Og så sovna han.



▲ Maria Parr

Håp i pandemiens tid

tekst: Torbjørn Skjælaaen

Når dette skrives (27. mars) er mye ennå usikkert. Vi vet ikke hvor mange som kommer til å bli smittet, bli syke, ble alvorlig syke eller hvor mange som kommer til å dø av covid 19. Akkurat i dag gjelder alle smittebegrensende tiltak til 2. påskedag, og vi vet ikke hva som skjer etter det. Skriftlig eksamen er avlyst for grunnskole og videregående. Heller ikke vet vi hvilke følger alle de ulike smittebekjempende tiltak vil få for landets økonomi, for arbeidslivet og folkehelsen ellers. Næringslivets organisasjoner arbeider sammen med regjeringen for å skape forutsigbarhet for bedrifter og ansatte.

Hvordan ser det ut i Norge og resten av verden når alt dette er over? Vi vet ennå ikke.

"Jeg er en optimist", erklærte Jahn Teigen i sin tid (i alle fall fremstod han slik i sangteksten) Jeg har hørt sangen i coronasammenheng også, ledsaget av dansende helsearbeidere utenfor akuttmottaket de arbeidet på.

Selv merker jeg at optimisme og pessimisme veksler - jeg har begge deler i meg. Siden 1950 -

da jeg ble født, har vi ikke hatt noen langvarige perioder uten stadig fremgang - noen kortvarige økonomiske kriser har det vært, men ganske snart var vi tilbake på fremgangssporet. Denne krisen er annerledes - det har vi forstått. .

Vi trenger både de som ser lyst på det og de som er mer opptatt av de mørke utsiktene. De siste for å forstå alvoret i noe som er helt nytt og usikkert og for å vurdere tiltak som går langt nok, og de første for å få tro på at det nytter å gjøre de riktige tingene. Da kan de bli balanse mellom lettvent optimisme og handlingslammende avmakt.

Om optimisme og håp har tidligere president i Tsjekkoslovakia, Vaclav Havel, sagt noe som kan være et viktig perspektiv når fremtiden er usikker og følelsen av avmakten kan true:

Håp er ikke overbevisning om at noe vil gå bra, men en visshet om at noe gir mening, uansett hvordan det går til slutt.

Sammen med andre kjempet Havel mot det kommunistiske diktaturet i Tsjekkoslovakia. Han var opprinnelig skribent og

forfatter, og satt i fengsel i flere år for sin medvirkning til politisk kamp mot regimet i landet. Han visste at utfallet av kampen mot en overveldende sterk militærmakt ikke hadde gode odds. Likevel fortsatte han og hans medarbeidere i Charta 77 å gjøre det de mente var sant og rett - uten å vite om det virkelig var et skritt mot frigjøringen. De fortsatte å skrive, tenke høyt og kritisere undertrykkerne.

Vår kamp mot coronaviruset er en veldig annerledes kamp, og kjempes med andre midler. Det som kan likne, er usikkerheten om hvorvidt tiltakene vi blir bedt om på gjennomføre vil virke etter hensikten, og om resultatet står i forhold til innsatsen. Det kan vi ikke vite nå - vi kjenner ikke utfallet. Det som skaper håp i en slik situasjon, er om det vi gjør har mening, uavhengig av sluttresultatet. Det mener jeg at tiltakene har. Det gir mening å følge dem, uansett hvordan det går.

- Å holde sosial avstand. Det er en vennlig og beroligende handling mot de du møter. Gjerne med et smil og et nikk mens du tar skrittet til siden. Slikt smitter i alle fall meg

“

Håp er ikke overbevisning om at noe vil gå bra, men en visshet om at noe gir mening, uansett hvordan det går til slutt.

med noe godt, kjenner jeg. Vi forstår hverandre, vi er sammen i dugnaden og felles skjebne er felles trøst.

- Å vaske hendene ofte beskytter deg og andre

- å holde kontakt med andre på nye måter. Nå er det viktigere enn noen sinne at ingen blir glemt Den gode praten blir aldri feil.

- Å ikke dra på hytta. Siden det er viktig for den lokale befolkningen, for den kommunale sykestua og legevakten, godtar vi å forsake det vi har sett frem til gjennom en lang og regnfull vinter. Hytta blir jo stående.

Jesus samlet Guds vilje for livet i to bud. Ett av dem angår hvordan vi lever sammen. Vi skal elske vår neste som oss selv. I denne rare tiden blir det tydelig at det å elske sin neste ikke først og fremst handler om følelser, men rett og slett om valg og vilje. Vilje til å holde seg og andre smittefrie, vilje til å innordne seg under et felles beste og til å ta den andres perspektiv. Det gir mening - uansett hvordan det går.

Så er det påske. Selv om vi blir uten både hytteliv, båtliv, gudstjenester og konserter, vet vi at det håp som lyser fra korset og den åpne graven - det lyser gjennom alle kriser, slik det er vakkert uttrykt gjennom diktet VI SKAL MØTES, skrevet av Hans - Mørk 13. mars i år.

VI SKAL MØTES

Vi skal møtes når dette er over, ved et bord i en smekkkfull kafé, i en kirke, i midtgangens vrimmel mot Guds alter og det som skal skje. Vi skal feire og synge og le.

Vi skal gi til hverandre et løfte, at vi møtes når veien er gått. Når det mørke og vonde er bak oss, når den prøven vi fikk, er bestått, skal vi dele det svar vi har fått.

Men alt nå vet vi svaret, vi vet det. Det å elske hverandre er alt, bære byrder når en har for mye, holde oppe når noen har falt. Til å elske, til det er vi kalt.

Hans-Olav Mørk, 14. mars 2020

PS: Vaclak Havels kamp for demokratiet endte med seier under Fløyelsrevolusjonen i 1989 da Sovjetunionen gikk i oppløsning og Havel ble valgt som Tsjekkoslovakias president i 1990.

ÅSE KRISTIN NØKLING
AAGAARD
Sogneprest



1. Hva skal du denne påsken?

Jeg skal jobbe! Sammen med Slettebakken menighet skal vi overføre flere gudstjenester, både fra Landås kirke og Slettebakken kirke. Så skal jeg også ha begravelser.

2. Beste tips mot brakkesyke?

Unn deg en god ting, hver dag – uten dårlig samvittighet! Unn en annen en god ting, hver dag – med god samvittighet! Hold ut- og hold sammen!

3. Hva er beste med Landås?

Alle de fine folkene!! Jeg savner dere, masse!

Kjetil Austad Endal
Kapellan



1. Hva skal du denne påsken?

Egentlig skulle vi hjem til mine foreldre på østlandet i første del av påsken, men nå blir vi værende i Bergen. Påsken i kirken blir også annerledes, men vi (staben) tror at årets digitale påske blir spennende!

2. Beste tips mot brakkesyke?

Jeg er jo gamer (spiller dataspill), og vi gamere er på mange måter forberedt på karantene og isolasjon. Til vanlig har jeg kontakt med mange folk over nettet, og den delen av mitt liv har aldri vært viktigere! Så mitt tips er: Heng med folk på nettet! Ha videosamtaler (med tullede filtre), spill brettspill digitalt (søk opp "digital board games" på Google) eller test ut Netflix Party (se serier og filmer sammen).

3. Hva er beste med Landås?

Det beste med Landås er folk. Både kollegene mine i staben, og alle store og små jeg møter gjennom en uke som prest her. Jeg opplever Landås menighet som et mangfoldig fellesskap av folk som vil hverandre vel.

JO BÅTEVIK

Frivillighetskoordinator og administrasjonsleder



1. Hva skal du denne påsken?

Siden det hverken blir tur til svigers eller mamma denne påsken, må årets mål være å lære seg å tilberede et påskemåltid her ute på Askøy. Ellers håper jeg været er såpass at det er mulig å jobbe litt i hagen og på huset.

2. Beste tips mot brakkesyke?

Det må være telefonen. Til samtaler altså, ikke bare memes på Facebook og Netflix.

3. Hva er beste med Landås?

Engasjementet for sine naboer. Ønsket om å skape samhörighet.

MELANIE PACKER

Kantor (organist)



1. Hva skal du denne påsken?

Hjemmepåske, som jeg har pleid siden jeg begynte å jobbe i Den norske kirke. Mange gudstjenester som skal forberedes og gjennomføres på få dager, noe som absolutt ikke betyr ferie for min del.

2. Beste tips mot brakkesyke?

Gå en tur, spill brettspill, se en film, ta en telefon til noen det er lenge siden du snakket med.

3. Hva er beste med Landås?

Fine kolleger og fine folk i menigheten som engasjerer seg i menighetslivet og som ønsker at Landås menighet skal være et godt sted å være for store og små.

HILDE TRÆTTEBERG SERKLAND
Menighetspedagog



1. Hva skal du denne påsken?

Være hjemme i Lægdesvingen med mann og barn. Håper på sol og blå himmel så vi kan henge i hagen, drikke kaffe, ha på solbriller og hoppe på trampoline. Og definitivt spise minst en is hver dag.

2. Beste tips mot brakkesyke?

Gå ut en tur hver dag, gjerne på Ulriken. Og hvis alle er trøtte og leie og sure og sinte: Sette på høy musikk og danse hele familien. Tvangsdans rett og slett. (Bare spør hun som bor under oss hun hører når vi danser.)

3. Hva er beste med Landås?

At folk mobiliserer og hjelper hverandre i en sånn annerledes tid. Og alle de barn og unge som jeg får treffe i jobben min hver uke - Jeg savner dere!

KAREN BØDTKER

Kirketjener



1. Hva skal du denne påsken?

.Jeg er alltid i byen i påsken.

2. Beste tips mot brakkesyke?

Gå ut i hagen og plante ut våren, der går det mange timer.

3. Hva er beste med Landås?

Beste med Landås er staben og den positive menigheten.

Gudstjenester i Landås kirke

April

Søndag	5.	kl.11.00	Streamet familiegudstjeneste fra Landås
Torsdag	9.	kl.19.30	Kveldsgudstjeneste fra Slettebakken
Fredag	10.	kl.11.00	Streamet Bibeltime fra Landås kirke
Søndag	12.	kl.11.00 kl.20.30	Streamet Påskekudstjeneste fra Slettebakken Landås på 1. påskedagkveld. «Marias påske - en fortelling om å miste sin beste venn» av og med Hilde Trætteberg Serkland, piano: Eivind Waage Austad

Når alt er normalt

Mandag

09.00: Åpen Barnehage
11.00: Babysang/samlingsstund
11.30: Lunsj
Leksekrok etter skolen
K: Anne Stiegler 470 58 843

14.00 - 15.00: Tweens
15.00-15.45: Jubalong, kor (1.-4.kl)
K: Hilde Trætteberg 414 44 191

15.00 - 17.00: Supermiddag.
Langbord og middag. Åpent for alle.
Påmelding: ulriken@kfuk-kfum.no/
facebook siden innen kl 1200

17.00: Knøttekor (førskole)

19.00-20.30: Juniorklubben
6.-8. klasse (annen hver mandag)
K: Heidi Westli 930 69 685

Tirsdag

19.30 - 21.00: Kirkekoret øver
K: Melanie Lucilla Packer 995 99 717

Onsdag

18.00/18.30: Speider
Se ulriken.org

Torsdag

12.30: Andakt på Landås Menighets
Eldresenter

Ten-Sing 1900 - 2100:
Konfirmantaldre og oppover.
K: Jan Frode Sandvik 918 84 542

Søndag

Parallelt med gudstjenesten kl 1100 er
det søndagsskole.
K: Gunhild Felde 959 29 356



Gave til menigheten?

Vipps til nr. 70561
eller bankkontonummer:
5082.06.79900

Konfirmasjon

Hei, alle sammen.

Foreløpig dato for konfirmasjon i 2020 blir
lørdag 12. september.
To gudstjenester - klokka 11:00 og 13:00.

Vi sees

Hilsen Kjetil

VI TRENGER FRIVILLIGE.

Les mer og meld din interesse på
kirkens-sos.no



KIRKENS
SOS

Barnas side

Påskerebus

Finn 12 ord

U	N	L	F	A	M	I	L	I	E	M	G
M	E	P	D	R	T	J	Å	J	P	A	P
N	T	Å	Y	L	O	G	T	E	D	R	Å
E	T	S	M	R	A	C	I	S	G	S	S
P	K	K	F	A	U	L	R	D	S	I	K
Y	I	E	V	K	P	O	R	S	E	P	E
N	R	L	V	O	T	P	B	G	Y	A	E
Z	K	I	T	R	Æ	M	E	H	U	N	G
A	E	L	Æ	S	F	E	L	L	E	R	G
R	Å	J	V	T	I	A	T	R	S	A	M
T	K	E	B	Y	P	Å	S	K	E	I	K
S	K	I	T	U	R	H	S	N	Ø	V	N

Det er akkurat som om jorden har sendt oss på rommet for å tenke over hva vi har gjort.

Før hostet jeg for å skjule at jeg feis, nå fiser jeg for å skjule at jeg hoster

Lurer på om sommerferien i år blir på costa del balkong eller las verandas?

Hjemmekos

av Aurora Heien Børnes

Det er ikke alltid lett å finne på noe å gjøre i disse tider. Ikke lov å dra på kafé og restaurant, så hvorfor ikke lage kaffekosen selv?

Chocolate Chip Cookies

Ingredienser:

2,4 dl sukker

3,6 dl brunt sukker

2 ts salt

2,4 dl smeltet smør

2 egg

2 ts vanilje ekstrakt eller vanilje sukker

6 dl hvetemel

1 ts bakepulver

3 plater kokesjokolade (300g)

Slik gjør du:

Forvarm ovnen til 180 grader

Bruk en stor bolle og rør sammen

sukker, salt og smeltet smør til en jevn røre.

Visp inn eggene.

Sikt mel, bakepulver og vanilje sukker over blandingen og rør forsiktig inn med en slikkepott.

Grovhakk sjokoladen bland den inn i røren.

La røren hvile i kjøleskap i minst 30 min.

Form deigen til kuler ved hjelp av en is-skje og fordel kulene jevnt utover et bakepapkledde steke brett. La det være god plass mellom hver.

Kjeksene stekes i ovn i 12-15 min, til kantene har fått en svak brunfarge.

Avkjøl på rist etter steking.

NYT!

Amerikanske pannekaker

Ingredienser:

5 dl hvetemel

3 egg

50 g smør

3 dl helmelk

1 ts bakepulver

1 ss sukker

1 ts salt

Slik gjør du:

Smelt smøret og la det avkjøles. Visp eggene godt og bland inn melken og det smeltede smøret. Visp lett sammen.

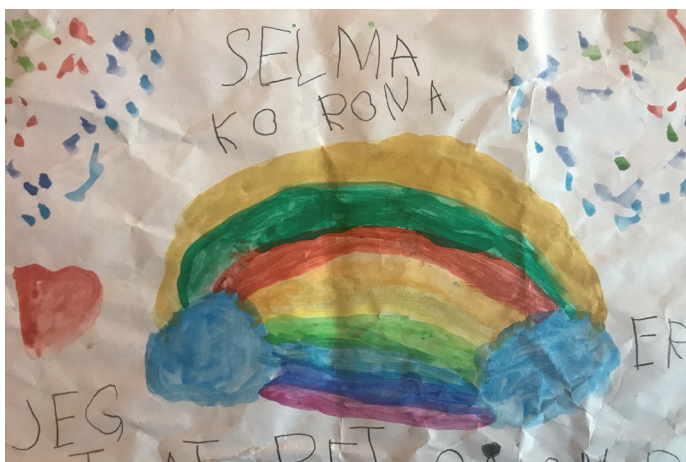
Bland sammen alle de tørre ingrediensene. Hell i egg og melkeblandingen litt etter litt mens du rører. Røren skal ha minst mulig klumper og være en del tykkere enn vanlig pannekakerøre. La pannekakerøren svulle i 10-15 min. Smelt en liten klatt smør i stekepannen. Stek pannekakene på middels varme. 10-15 cm i diameter. Når pannekakene begynner å boble litt på overflaten kan du snu dem. Avkjøl på rist etter steking. Serveres gjerne med lønnesirup og friske bær.

TIPS: Om ønskelig kan man også gjøre en liten vri med sjokolade. Kutt opp kokesjokolade i ruter. Rett etter du har helt røren i stekepannen, trykker du forsiktig et par sjokolade ruter nedi for å så dekke over med litt røre. Disse pannekakene får da varm og god smeltet sjokolade når de spises rett etter steking. Det gir en digg twist.

Hentet fra www.godt.no

Alle barna skulle på hytta unntatt Gina,
hun bodde i kommunen ved siden av

Savner 2019 da vi bekymret
oss over plastsugerør



Noen av oss er drømmere og designere.

Vi ser det som ikke finnes, som noen burde bygge, vi stiller hele tiden spørsmål om hvorfor ting er som de er, vi knekker systemer fra hverandre og vi har konkrete bilder av alternative virkeligheter oppe i hodene våre og prøver å få dem realisert. Dette kjøret kan være slitsomt og frustrerende. Men det skaper også erfaringer av det faktisk lar seg gjøre å dra muligheter ut av ideenes verden og plante dem i virkeligheten.

I perioder der rammene er forutsigbare, når vi vet hvor vi er og hvor vi skal, bør sånne som oss overlate styringen til planleggere og prosjektledere. Å finne opp verden på nytt er ikke alltid produktivt når verden faktisk fungerer. Improvisert jazz kan innimellom være støy i et samfunn som spiller etter noter.

Men nå går veldig mange planer i knas. Notearkene brenner opp. Musikken stilner. Da blir situasjonen motsatt. Planleggerne ser det som var der før som ikke er der lenger, premisene som har endret seg. Prosjektlederne, de med fremdrift i ryggmargen, finner ikke retningen. Krisen har endret den magnetiske nordpol. Mye ligger i ruiner, og mange arbeidsplasser går tapt.

Jeg, som lever like mye i fremtiden som i nåtiden, synes det er grunn til å være optimistisk. Bildene i hodet mitt er tydelige, mange og konkrete. De dyktige mennesker som har mistet organisasjonsnummeret sitt, hva kan de bidra til å skape? Etter dette kommer en ny tid, med nye akkordrekker. Nå må vi tillate oss å drømme opp verden slik den burde ha vært - ikke slik den var.

Anders Waage Nilsen

Påskesalme

Gleda

I ein hage, aleine, ein tidleg morgon,
medan lyset sakte fann min sti,
stod du der framfor meg som ein eg ikkje kjende,
eg ville berre haste forbi.
Men du møtte mitt blikk og du nemnde mitt namn,
då såg eg med eitt kven du var.
Det eg ikkje våga å tru hadde hendt,
og gleda fylte heile meg.

På ein veg der vi vandra av sorga tyngde,
medan sola skein på høglys dag,
kom du gåande der som ein eg ikkje kjende,
vi kom i prat og gjekk der i lag.
Men du delte ut brød og du skjenkte i vin,
då såg eg med eitt kven du var.
Det eg ikkje våga å tru hadde hendt,
og gleda fylte heile meg.

I eit hus, i eit måltid, i skjul, i redsle,
medan kvelden nærma seg vår by,
sat du brått der ved meg som ein eg ikkje kjende,
eg undra kva det kunne bety.
Men du synte meg såra, eg rørte dei sjølv,
då såg eg med eitt kven du var.
Det eg ikke våga å tru hadde hendt,
og gleda fylte heile meg.

I eit rom, heilt aleine, ein einsam time
medan natta mørknar heilt i svart.
Med ei underleg bok om ein eg ikkje kjenner,
eg tenker at det verkar så rart.
Men eg les di forteljing. Du veit kven eg er!
Då ser eg med eitt: Det er sant!
Det eg ikke vågar å tru, det har hendt,
og gleda fyller heile meg.